

[Holdgaard.]

paa en Lovgivning som den, der her foreslaas; det forbavser mig i allerhøjeste Grad, fordi det ærede Medlem selv i Udvalget har været meget virksom for netop at skabe en Akkordlovgivning. Det kan dog vel ikke være dette, at Statshusmændene kan komme med ind under Lovgivningen, der gør, at det konservative Folkeparti advarer imod den, for det er en Selvfølge, synes jeg, at hvis man vil Ret og Retfærdighed ogsaa i dette Forhold, maa Statshusmændene stilles lige med andre Borgere. Jeg tror, at der vil være en hel Del særlig af Statshusmændene efter den Madsen-Mygdalske Husmandslov, som kan nyde godt af denne Akkordlovgivning, og derfor anbefaler jeg Tingets ærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget, som det foreligger her.

Madsen-Mygdal: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Schmidt i, at her er ikke Tale om almindelige gennemgribende Foranstaltninger, der bringer Hjælp over hele Linien. Det sagde jeg ved Lovforslagets første Behandling, at dette er slet ikke tilstræbt gennem dette Lovforslag. Vil man modvirke den Krise, der hærger det danske Landbrug i Øjeblikket, maa man først og fremmest erkende Krisens Aarsag, og selvfølgelig er Krisen den samme i Landbruget, enten dette Lovforslag vedtages eller ikke. Nej, Lovforslaget er en Hjælp til dem, der er yderst og er i den største Nød i Øjeblikket, og jeg haaber, at det, selv om det altsaa efter min Opfattelse er ringere nu, end det var oprindeligt, dog maa kunne blive en Hjælp i hvert Fald til nogle her i Landet.

Derimod maa jeg tage Afstand fra det ærede Medlem, naar han sagde, at der er mange Landmænd, der vil være kede af, at man overhovedet beskæftiger sig med saadanne Lapperier som dem, her er Tale om. De siger: Nej, vi tager ikke Akkord, lad saa det hele falde. Ja, det er muligt, der er Landmænd, der siger det, men det er nu ikke sikkert, det bliver saa mange, naar de staar foran Livets haarde Alvor; men jeg vil dertil sige, det er dog ogsaa frivilligt, der er ingen Landmænd, der tvinges til at tage mod denne Hjælp, der er ingen Landmænd, der tvinges til Akkord, hvis de ikke ønsker Akkord. Det samme gælder for øvrigt ogsaa Haandværkerne og Købmændene, som det ærede Medlem nævnte. Der er ikke Tvang overfor en enkelt Haandværker eller Købmand,

han kan sige nej, saa gaar Loven sin Gang; men Forholdene kan være stærkere end Menneskets Villie, det er de i mange Henseender nu. Derfor tror jeg, at en Akkord paa frivilligt Grundlag har Betingelser for at kunne gennemføres i mange Tilfælde, naar de rette Folk kommer til, og det kan være til gensidig Fordel for alle Parter.

Endelig udtalte det ærede Medlem, at Sønderjylland i mange Henseender indtog en Særstilling. Det skal jeg aldeles ikke benægte, selvfølgelig indtager et Grænseland som Sønderjylland med den Forhistorie, det har, ogsaa i økonomisk Henseende en Særstilling, men for øvrigt giver Lovforslaget her ogsaa Sønderjylland en Særstilling, i hvert Tilfælde i administrativ Henseende, en Særstilling, der er begrundet i den Praksis, som har udviklet sig i de sønderjydske Landsdele og bevislig — det vil ingen kunne nægte — har virket godt i de sønderjydske Amter, da vi forrige Gang havde Krise, i 1926—27 og delvis i 1928, og som ogsaa vil vise sig at kunne virke under de vanskelige Forhold, vi nu er inde i.

Med Hensyn til det sønderjydske Landbrugs Stilling skal jeg blot sige, at hvis det ærede Medlem vil undersøge Forholdene Syd for Grænsen, tror jeg ikke, han der vil finde noget, som er særlig tillokkeende. Vi hører der Klageraab udstødt af tyske Landmænd, til Trods for den mægtige Toldbeskatning, den mægtige Beskyttelsestold, de har omgærdet sig med, og som hele den tyske Befolkning maa betale, og vi hører endda stadig mere og mere højlydte Klager fra det tyske Landbrug, det kan sikkert derfor ikke være bedre der. Og den Meddelelse i Pressen i de allersidste Dage om de mange Hundrede Husmandsbrug, som den tyske Stat har oprettet Syd for Grænsen for at befæste Grænsen, disse Husmandsbrug, der alle er nødstedte, og som maa bede Staten om at betale Renter for sig, tyder ikke paa, at Forholdene er vanskeligere eller daarligere Nord for Grænsen end Syd for Grænsen.

Endelig skal jeg til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen sige, at det har i høj Grad forbavset mig, at det konservative Folkeparti nu melder fra ved denne Lovs Gennemførelse. Efter den Forhandling, der er ført i Udvalget, synes jeg ikke, at de Konservative har Grund til at være misfornøjede. De har faaet sat ind i Loven alt det, jeg kalder Forringelser af Loven. Der kan naturligvis være delte Mening derom, og jeg skal ikke benægte,